

מסורת הש"ס

(א) רש"י מ"ו (ב) יבמות
גד: (ג) קדושין כ: ו
נמשך סבד סס שרית
פירש קפחן נגה דשני
ורמלתי נגה נגז לו
קייטוסו והערך הארץ
עיר סוף דכרי כלום
שמאלה את חביו דבר
מטוק וכו' ע"ש ח"ל הכי
אלפס כ"ב פ"ה דף ק"ח.
קפחן קלמר הפתה את
כני חטו להקלף. (ד) יבמות
נה: שנוטת ח"ה. (ה) ושל
גד: (ו) ויקרא י"א.
(ז) ושל מוחק וכו'.
(ח) ויקרא כ. (ט) ויקרא
י"א. (י) ספ"ה: דשרות.
(כ) ויקרא י"א. (ל) וסס כ.
(מ) ספ"ה: לטפס.
(נ) ספ"ה: דענדת.

הנהגות הב"ח

(א) ר"י ד"ה מתקין וכו'
של מנכר דאין אורחא
לא דלון: (ב) ד"ה מי
איכא מדי:

רבינו הנגאל

ויום א': והבא על
הבהמה בין כדרכה כו'
שלא כדרכה והואשה
המביאה בהמה עליה
בין כדרכה בין שלא
כדרכה חייבין אמר רבא
המעה בזכור חייב מאי
שעמא משכב אשה
כתב: המעה בהמה נמי
חייב אחאי בהקשא.
כדאמרין הערה רביא
גבי אחות אביו ואחות
אמו ולא צריכא דנהא
איתקו להערה דבהמה
תניהו להערה דבהמה
ואסיק דהאי קרא ערור
אחות אבן ואחות אבין
לא תלה כי את שארי
העה ענש ישרא כוליה
קרא לדרשא הוא דאחא
ופרשי ביבמות פי הא
על יבמות בתחלתו: בני
רב אחריבי המעה בעצמו
מהו ואמר רב אישי
מעה בעצמו כקישוי
לא משכח לה לזכור
כקישוי גיר לא משכח
לה כי משכח לה
במשמש מה פי גיר
בלא קישוי נקרא מה
ומאן דאמר משמש מה
בעריות חייב חייב כו'
והא פרשי בשבועות פוק
ידעות הויאבא בחיורו
בגמרא זו היא בעות
עשה שבקישוי רחוק
אינו הוא מנח עשה
שענה שחיבין עליו
היה כמשש עם הטהרה
ואמרה לו נטמיה פירש
מיד חייב שיעמור תניה
לו כבאחאי: היכי עבד
אמר רב הונא מסימה
דרבא ונעץ שפירי בקרקע
עד שימות: פי שימות

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

נה.

עין משפט
נר מצוה

נח א מ"י פ"ה מהלכות
אסורי ביאה ג' ע"ד:
נח ב מ"י פ"ה הלכות:
נח ג מ"י פ"ה הלכות וטור
א"ש פ"ה כו':
מא ד מ"י פ"ה מהלכות
מלכות הלכה ו':

תורה אור השלם

1. ואת זכר לא תשכב
משכב אשה תועבה
והוא: וקרא יח כב
2. וערות אחות אבך
ואחות אבך לא תגלה
כי את שארו הערה עונם
יקרא: וקרא כ ט

מוסף רש"י

משמש מה: בלתי מה
בלא קישוי דלון רבאי
להרע: יבמות נה:.

רבינו הנגאל

הגיר: אמר רבא זאת
אמרה משמש מה בעריות
סטור ואביו אמר לעולם
משמש מה בעריות חייב
והא הוויי טעמא דסטור
משום דאגוס הוא. אליבא
דאבי דאמר חייב מנה
בעצמו חייב שמים. אחת
משום שוכב ואחת משום
נשכב. בעי מניה רוב
ששת זכרי באב על
הבהמה תיהרג הבהמה אי
לא. טעמא מאי נהרגת
משום דאירע תקלה על
ידה ליהרג בני אדם.
וקלון כרי שלא הוא
בהמה זו עוברת בשוק
ואו זו היא שנסקל
פלוגי על ידה והבא
תקלה איכא שרי (שהרג)
(הרג) הרוכב על אבן קלון
ליכא (קלון) דעבדו ליכא
קלון או דילמא תקלה
אע"פ דליכא קלון נהרגת.
אמר ליה תניתיה ובה
אילנות כגון אשרה שאין
אובלין ולא שותין ולא
מריחין שבאת תקלה על
ידן ונתחייבו עובדיהו
אמרה תורה השחת שרוף
וכלה: הפתעה חביו
מרוץ חיים לזריכי מיתה
לא כיש ונסקלא הכי
דאמלו תקלה בלא קלון
נהרגין ואקשיין או הכי
דחיישי לתקלה בלא
קלון וקטלין. עבדו
שהשחתו לבהמה
חיאסר הבהמה ותיהרג
ודחיין והלא עבדו כי
האי נגזא לישראל ולא
קטלין לבהמה בהמה
דעבדו קטלין ליה מי
איכא מדי דלישראל לא
מקטיל ובעבדו מקטיל
אמרינן בהמה של ישראל
תיהרג ובעבדו כמי
שנהרגת ונהרגת רוחין
קלון הרוכב מרובה מן
העובד. רבא אמר אמרה

אדרבה אשה דאורחה כו'. הא פשיטא נכולה הש"ס דבאשה
מתחייב אשוי משכבות דמשכבי אשה חביב אלא רב
פפא ה"ק אס יש לתלן בין אשה לבהמה איפכא הוה ליה למימר:
זה קלונו מרובה. פ"ה דס"ל לאכרי דנעין תקלה וקלון וליה ליה
דרכ ששת דמחייב בהמה הנרעעת
לעובד כוכבים א"נ אית ליה אלא
דס"ל מתוך שקלונו מרובה איכא קלון
לעובד כוכבים ומאילנות לא גמיר ופי'
דוחק דמשמע דלשנויי מילתא דרע
ששת נא דמחייב אע"ג דליכא קלון
לעובד כוכבים ועוד קשה היאך פשיט
רע ששת מאילנות שטעוין שריפה
משום תקלה לחוד הכי נמי לבהמה
שרעע עובד כוכבי' הא ולפי פשיטא
דאיכא למימר משמחה לבהמה מוכיח
דאיכא תקלה לחודה ושריף כדמסקי
משום דחס רחמנא אבעלי חיים וכו' וה'
נרעעת דליכא למיף מאילנות ו"ל
דהכי פשיט כי היכי דגבי אילנות
השוה הכתוב של עובד כוכבים לשל
ישראל אע"ג דבישראל איכא תקלה
וקלון ובעל עובד כוכבים ליכא אלא
תקלה לחוד ה"נ גבי בהמה יש להשוות
נרעע דעובד כוכבים לנרעע דישראל
אע"ג דבישראל איכא תקלה וקלון
ועובד כוכבים ליכא אלא פשיטא
לחודה ופריך עובד כוכבים המשמחה
לבהמתו מסקרי ויקטלה משום תקלה
לחודה ומשי ומי איכא מדי כו' הא
לא אסרינן נרעעת לעובד כוכבים
אלא כדי להשוותה לנרעעת לישראל
ופריך ישראל גופיה תימסר מדי דהוה
ארכיעה וכיון דנאסור נענד דישראל
משום תקלה וקלון כמו נרעעת נאסור
נמי נענד לעובד כוכבים אפילו משום
תקלה לחודה ומשי זה קלונו מרובה
אין לגמ' נענד דישראל מנרעע לישראל
נרעע לישראל קלונו מרובה ונענד
דישראל תקלה איכא וקלון מרובה ליכא:
ומידין

הבהמה מהו תקלה וקלון בעינן והבא תקלה איכא קלון ליכא או דילמא תקלה
אע"פ שאין קלון אמר רב ששת תניתיה מה אילנות שאין אובלין ואין שותין ואין
מריחין אמרה תורה השחת שרוף וכלה הואיל ובא לאדם תקלה על ידן הבתעה
את חביו מרדכי חיים לזריכי מיתה על אחת כמה וכמה אלא מעתה עובד
כוכבים המשתחוו לבהמתו תימסר ומקטלא מי איכא מדי דלישראל לא אסר
ולעובד כוכבים אסר ישראל גופיה ליתסר מדי דהוה ארכיעה אביו זה
קלונו מרובה וזה קלונו מועט והרי אילנות רחין קלונן מרובה ואמרה תורה
השחת שרוף וכלה בעלי חיים קאמרינן דחס רחמנא עלייהו רבא אמר אמרה
תורה בהמה נהנית מעבירה תיהרג והרי אילנות דאין נהנין מעבירה ואמרה
תורה השחת שרוף וכלה בעלי חיים קאמרינן דחס רחמנא עלייהו ו"ש ד"א
שלא תהא בהמה עוברת בשוק ויאמרו זו היא שנסקל פלוני על ידה מאי לאו
מדיסאף

עובד כוכבים תקלה איכא דאני נח חהירו על העריות לקמן פסקין (דף נ"ו): קלון ליכא. דכך נכך ואין מתביישין ועוד דלוקון דידהו לא
חס דתנא: משמע דכתיב בהו (דברים יב) משפון בלש אמרה מרה וכו' אלמא תקלה אע"פ שאין קלון דהא אשירה לעובד
כוכבים אינה קלון אלא תקלה שאף הם הווהו על עבודת כוכבים: אלא מעשה. דמשום תקלה לחודה נסקלת: עובד כוכבים המשמחה לבהמה.
דאיכא תקלה שהוא נהרג על ידה תמסר בהמה לישראל בהגה ויקטלה לבהמה: (א) איכא מדי דלישראל לא מיספר. בהמה בהמשחוחו
דקיימא לן (מורה דף טו). בעלי חיים אין נאסרין מפני עבודת כוכבים דמדליתרין קרא למיסר נענד לקרנן גבוה מכלל דלהדיוט שרי:
לישראל נמי תספר מדי דארכיעה. דאסרינן לה ומקטלא ודי אלתרין נענד נענד לנבוא כגון נענד על פי עד אחד או ע"פ הבעלים
דגברא לא מקטיל ואינה נמי לא מקטלה דהא רובע ונרעע אסר להו קרא וקשא לן למה לי קרא ממשקה ישראל חביב (יחזקאל מה) מן המותר לישראל
ואוקוס נרעע על פי אחד או על פי הבעלים דגברא לא מקטיל ואינה נמי לא מקטלה פסק שרי דמורה (סס): אמר אביו זה קלונו מרובה.
שיס כאן קלון שעבר על מצות קונו וקלון שגיה עמו נדבר נגונה: וזה קלונו. דעובד כוכבים מועט. וכירא ליה לאכרי תקלה וקלון בעינן
דליה ליה דרכ ששת א"י נמי סבירא ליה כותיה דמתוך שקלונו מרובה איכא קלון ואפילו מעובד כוכבים ומיזה מאילנות לא גמר לה:
בעלי חיים קא אמרינן. דלא מתמרי בהלמא וזוטרמא: דהא חס רחמנא. שהרגת להס כ"ד של עשרים ושלשה והעדלח עמי: רבא
אמר. להכי לא ילפינן נענד מנרעע משום דלא נהנית הבהמה מעבירה וגבי עובד כוכבים הגא על הבהמה כרע ששת סבירא ליה דהא
איכהניא מעבירה: תא שמע. דתקלה בלא קלון מקטיל מדקתני גמתי' מרי בני והיא רישא משנה ימירא דקתני פוסא דבר אחר וכו' ומכך
סיפא משמע דתרווייהו איכא דקתני ויאמרו זו היא היינו קלון ושנסקל היינו תקלת עבירה ומדחנא לרישא שמע מינה תקלה גרידחא דוקא נקט
בלא קלון כגון עובד כוכבים דהא ליכא למימר תנא רישא תקלה וסיפא קלון למימרא דתרווייהו בעינן דהא מדסיפא שמע מינה:

ה"ג